

[Hartel.]

31. Marts d. A. allerede var et Overtræk i Nationalbanken og var foretaget Udstedelse af Skatkammerveksler paa tilsammen 59 Mill. Kr. Og paa det Tidspunkt stod vi dog med en samlet Indtægt for Statskassen paa 563 Mill. Kr., hvortil vel maa regnes de ca. 16 Mill. Kr., som skjuler sig paa Formueregnskabet i Form af de ordinære Arveafgifters Provenu. Statens Indtægter var dermed steget med rundt regnet 22 Mill. Kr. sammenlignet med Aaret forud, men da Udgifterne er forøget med 25½ Mill. Kr., saa er Driftoverskuddet for 1938—39 kun 20,2 Mill. Kr. mod 23,5 Mill. Kr. i 1937—38. Naar Resultatet blev saa ringe i de gode Dage, kan det ikke overraske, at den ekstraordinære Situation, hvori vi nu befinder os, stiller Krav til Statskassen, hvortil der savnes likvide Midler. Det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobjy omtalte Overtrækkene i Nationalbanken, der nu er oppe paa 85 Mill. Kr. Der er her sket en meget hastig Forskydning opefter, idet Overtrækket ved Udgangen af August Maaned kun var paa 53 Mill. Kr. Efter det foreliggende kan vi derfor tiltræde Forslaget om Bemyndigelse, idet jeg udtaler Haabet om, at den saaledes aabnede Kredit nedbringes saa vidt muligt i samme Forhold, som de nye Skatteindtægter indgaar. Men samtidig vilde jeg sætte Pris paa, om den højtærede Finansminister kunde oplyse, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobjy spurgte om, nemlig til hvilken Rente disse Skatkammerveksler tænkes omsat, og hvor Staten agter at placere dem. Ligeledes synes jeg, det kunde have sin Interesse at vide, hvor lang Løbetid Finansministeren opererer med ved de enkelte Emissioner, om forskellige Former har været benyttet, og om der kan paa-regnes Parikurs, hvis den ret lave Rente, hvortil Skatkammerveksler hidtil har været diskonteret, agtes benyttet i denne Situation.

Oluf Pedersen: Nu da vi staar over for Udstedelse af Skatkammerbeviser for nye 50 Mill. Kr. og kommer helt op paa 130 Mill. Kr., kan det vist være rimeligt at forny Advarselen mod Statsgæld, ogsaa naar den som her formelt kun skal være kortvarig.

Jeg synes, det er lidt mistænkeligt, at Lovforslaget motiveres med, at de vedtagne Skatter gaar saa sent ind, thi det er jo dog saadan, at de forhøjede direkte Skatter skal komme ind allerede inden 1. April, og at de indirekte ogsaa kommer delvis ind allerede i dette Finansaar. Statsgæld har jo to slemme Sider. For det første Forpligtel-

serne ud i Fremtiden. Man lægger en Byrde paa Befolkningen, som den intet faar for, det er jo et kapitalistisk Foretagende. Naar man ved, at Socialdemokraterne tidligere endog med Tilslutning fra hele Rigsdagen gik ind for, at vi i Stedet for at stifte Laan skulde afvikle Statsgælden, saa forstaar man ikke, at man her stadig væk gaar til en Forøgelse af den. Og Statsgæld har jo tillige den store Fejl, at den skaber et falsk Indtryk af Velstand, et Forhold, som ikke mindst i en Krigssituation kan blive meget farligt. Jeg mener, at under den sidste Krig var det en Ulykke, man lavede de mange Laan og dermed uvilkaarligt gav Befolkningen den Opfattelse, at der tjentes paa Krigen i Forhold, som intet havde med Virkeligheden at gøre, idet den almindelige Mand ganske naturligt overser, at man ved at gøre Statslaan gør selve Fællesskabet fattigere. Det er meget farligt for hele den økonomiske Ordning, for vort Samfunds Økonomi, at man laver offentlig Gæld, og at man forøger den ved nye Statslaan, enten det saa er langvarige, eller det kun er Vekselrytteri saadan som her. Den Tanke, som bl. a. Nationalsocialisterne har givet Udtryk for, at man ikke kan bære Byrderne og derfor maa laane, er jo helt forkert, thi Midlerne skal i alle Tilfælde skaffes, enten det saa sker ved Laan, eller det sker ved Skat. Spørgsmaalet er blot, om det skal ske med Pant i os alle, og det synes jeg er galt, og vi maa for vort Vedkommende gaa imod.

Frits Clausen: Højtærede Hr. Finansminister.

Formanden: Jeg beder den ærede Taler nøjes med den her i Tinget almindelig anvendte Form: Den højtærede Minister.

Frits Clausen: Højtærede Hr. Minister. Med den politiske Indsigt og Forudseenhed, som min politiske Idé giver mig, foreslog jeg allerede under Behandlingen af Loven om Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten, at man skulde optage et Laan, fordi der ikke var nogen anden Udvej, hvis man vilde tage Hensyn til Erhvervslivet, det Erhvervsliv, som sikkert allerede i Dag og ogsaa i den kommende Tid vil bekræfte disse Anskuelser. Jeg foreslog et nationalt Nødlaan til 4 pCt. og løbende i 3 Aar. Jeg indsaa samtidig, at det eneste, man ikke maa være her i Rigsdagen, er at være forudseende, man maa ikke være forud for sin Tid, saa udsættes man for haanlige Bemærkninger. (Gregersen: Der